

Ат. Георгиевъ

Горила.

За горилата сж се създали най-различни истории и приказки, защото тя живѣе въ непристъпнитѣ гори край р. Габонъ и мъчно може да се наблюдава. Рѣдко се е случвало единъ пжтешественикъ или природоизпитателъ да наблюдава и изучава живи нѣколко горили. Споредъ показанията на единъ пжтешественикъ, горилата не живѣе по дърветата, както орангъ-утанга, а се движи по земята на четиритѣ крайници, като кжса и се храни съ листа и пжпки отъ надвисналитѣ клоне. Само когато пожелае плодове, качва се и по дърветата.

Горилата живѣе обикновено на челяди, които скитатъ по цѣлъ день изъ гората за храна. Ношуватъ, гдето ги завари залѣзътъ на слънцето. Мжжката приготвява нѣщо като гнѣздо отъ клончета, въ което ношува женската съ малкитѣ. Мжжкиятъ остава на земята, сгушилъ се при дънера, готовъ всѣки мигъ, въ случай на нападение, да защити живота на своята челядь.

Горилата никога не напада на човѣка, когато той не я закача. Но когато е ранена, или се види въ безизходно положение, тя става много страшна и опасна за него. Най-напредъ почва да издава сърдити, остри звукове, бие се въ гърдитѣ и приближава човѣка съ втренченъ погледъ, съ настрѣхнали на главата косми. По думитѣ на пжтешественицитѣ,